

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5C/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2616203014
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2017:2616203014.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v právnej veci žalobcu: Secapital S. á.r.L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxembourg, Luxemburské veľkovojsvodstvo, zapísaný v obchodnom registri oddiel B, vložka 108 305, zastúpený Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352 proti žalovanému: W. K., I.. XX.X.XXXX, G. B. Z. XXX/XX, XXX XX N., Š. T. M. o zaplatenie 2.390,37 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.390,37 €, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.390,37 € odo dňa 21.5.2014 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.4.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.390,37 €, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.390,37 € od 21.5.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že žalovaná suma predstavuje nesplatený zvyšok úveru.

2. Okresný súd Senica žalobe vyhovel, a to platobným rozkazom č.k. 5C/105/2016-32 zo dňa 27.6.2016, ktorý sa však nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, a preto ho súd uznesením č.k. 5C/105/2016-32 zo dňa 27.6.2016 zrušil.

3. Žalovaný sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 21.7.2004 spoločne s obchodnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2012, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.11.2012, uznaním dlhu a dohodou o zaplatení dlhu zo dňa 4.3.2013, dodatkom č. 1 k uznaniu dlhu a dohode o zaplatení dlhu zo dňa 21.8.2013, upozornením na zosplatenie dlhu zo dňa 21.3.2016, oznámením o zosplatení dlhu zo dňa 7.4.2016, poštovým podacím hárkom, výpisom z registra žalobcu, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

5. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. uzatvorila so žalovaným dňa 21.7.2004 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty č. XXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v sume 1.792,47 €. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť. Žalobca nadobudol predmetnú pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2012. Žalobca listom zo dňa 21.11.2012 vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy a zároveň

mu oznámil postúpenie pohľadávky. Žalobca a žalovaný dňa 4.3.2013 uzatvorili uznanie dlhu a dohodu o zaplatení dlhu v splátkach, ktorou sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi sumu 2.870,37 € s príslušenstvom v 23 pravidelných mesačných splátkach v sumách po 150,00 € s tým, že výška poslednej splátky bude v sume 148,96 €, pod následkom straty výhody splátok, ak sa ocitne v omeškaní s akoukoľvek splátkou. Žalovaný uhradil len sumu 480,00 €. Žalovaný svoju povinnosť porušil, do omeškania sa dostal so splátkou splatnou dňa 22.4.2014. Žalobca mu na základe tohto omeškania poslal upozornenie na možnosť zosplatenia dlhu zo dňa 21.3.2016. Nakoľko žalovaný nesplnil svoju povinnosť ani v dodatočnej 15 dňovej lehote, žalobca listom zo dňa 7.4.2016 zosplatnil zvyšok úveru.

6. Zmluva o úvere, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluva o úvere upravená v § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Zároveň, keďže žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa však vzťahuje aj Zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch.

7. Podľa čl. 17 ods. 1 písm. b) Nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len Nariadenie Brusel I bis), vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

8. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia Brusel I bis, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

9. Podľa čl. 62 ods. 1 Nariadenia Brusel I bis, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

10. Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej len Nariadenie Rím I), tento článok sa uplatní na zmluvy, ktorých predmetom je dodávka tovaru alebo poskytnutie služieb osobe ("spotrebiteľ") na účel, ktorý nemožno považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, ako aj na zmluvu o poskytnutí úveru na tento účel.

11. Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia Rím I, bez ohľadu na ustanovenia článku 3 nemôžu účastníci zmluvy svojou voľbou práva zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú imperatívne normy štátu jeho obvyklého pobytu: - ak uzavretiu zmluvy predchádzala osobitná ponuka alebo reklama v tomto štáte a spotrebiteľ podnikol v tomto štáte všetky kroky potrebné z jeho strany na uzavretie zmluvy, alebo - ak druhý účastník zmluvy alebo jeho zástupca prevzal v tomto štáte objednávku spotrebiteľa, alebo - ak ide o kúpnu zmluvu a spotrebiteľ cestoval z tohto štátu do iného štátu a tam zadal objednávku, za predpokladu, že cestu spotrebiteľovi zabezpečil predávajúci s cieľom podniknúť spotrebiteľa, aby si tovar kúpil.

12. Podľa čl. 5 ods. 3 Nariadenia Rím I, bez ohľadu na ustanovenia článku 4 sa pri absencii voľby rozhodného práva podľa článku 3 zmluvy uzavreté za okolností

13. Podľa § 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 879f ods. 3 a 4 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (účinného ku dňu omeškania), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Súd z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Predmetnú Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 21.7.2004 súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o konanie s cudzím prvkom, súd zisťoval, či má právomoc v danej veci konať. V zmysle článku 18 ods. 1 Nariadenia Brusel I bis spotrebiteľa môže druhý účastník zmluvy žalovať len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko, je teda daná právomoc súdov Slovenskej republiky. Súd ďalej zistil, že vec sa v zmysle článku 6 ods. 1 Nariadenia Rím I spravuje slovenským právnym poriadkom, nakoľko predmetom konania je spotrebiteľský zmluvný záväzok. Žalovaný dňa 4.3.2013 uznal písomne dlh, ktorý mu vznikol zo Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty č. 1447349 zo dňa 21.7.2004 uzatvorenej s právnym predchodcom žalobcu. Pohľadávka bola na žalobcu postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2012. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce z predmetnej dohody o uznaní dlhu a splatení dlhu v splátkach zo dňa 4.3.2013 nesplnil a zaplatil len sumu 480,00 €, do omeškania sa dostal s úhradou splátky splatnej dňa 22.4.2014. V súlade s bodom 7. predmetného uznania dlhu a dohody o zaplatení dlhu v splátkach sa stal celý dlh v dôsledku omeškania žalovaného splatným dňa 20.5.2014, a preto súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 2.390,37 €, ako aj úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne, ktorá je v súlade s

nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to s účinnosťou od 21.5.2014, teda od nasledujúceho dňa po splatnosti dlhu.

23. Podľa § 262 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcoví, ktorý mal v spore plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

26. Súd rozhodne o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica, v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 38 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.